

Samarbeid om vitenskapelig publisering

En veletablert metode for å måle forskningssamarbeid er å identifisere vitenskapelige publikasjoner med medforfattere fra forskjellige institusjoner og land. I publikasjonene oppgis institusjonsadressene til forfatterne, og basert på denne informasjonen kan samarbeidsstrukturer analyseres bibliometrisk. Slike analyser gir et bilde av omfanget og mønstrene i det nasjonale og internasjonale forskningssamarbeidet, vel å merke for den forskningen som publiseres vitenskapelig. Analysen nedenfor er primært basert på data fra Cristin over vitenskapelig publisering, og omfatter både tidsskrifts- og bokpublisering.

Internasjonalt samarbeid

Forskning involverer i økende grad internasjonalt samarbeid. Dette representerer en av de mest markante strukturelle endringene i måten forskning drives på de siste tiårene. Utviklingen er global og omfatter de aller fleste land. Norge er i høy grad en del av denne internasjonaliseringsprosessen.

Stor økning i Internasjonalt samarbeid

På 1980-tallet hadde kun en liten andel av de norske vitenskapelige artiklene medforfattere fra andre land. Andelen har steget år for år, og omfanget av internasjonalt samarbeid er nå betydelig. I noen fag har hele fire av fem norske publikasjoner medforfattere fra utenlandske institusjoner.

I løpet av perioden 2011–2023 har andelen publikasjoner med utenlandsk medforfatterskap økt fra 40 prosent til 57 prosent for Norge totalt (alle fagområder samlet). Dette betyr at godt over halvparten av de totalt 29 000 publikasjonene fra 2023 involverte internasjonalt samarbeid. Fra 2021 til 2022 økte andelen med ett prosentpoeng, og dette nivået ble opprettholdt i 2023. Pandemien, med de konsekvensene denne hadde i form av redusert reiseaktivitet, synes dermed ikke å ha påvirket det internasjonale samarbeidsmønsteret negativt, slik dette fanges opp i medforfatterskap. Slikt medforfatterskap trenger heller ikke bety at man møtes fysisk. Men selv om redusert reisevirksomhet ikke ser ut til å slå direkte ut på sampubliseringstallene, kan det ikke utelukkes at en reduksjon i reiseaktivitet slår negativt ut på forskningssamarbeid på lengre sikt, f.eks. ved at det oppstår færre nye samarbeid.

Store fagområdeforskjeller

Figur 6.3a viser utviklingen i det internasjonale samarbeidet per fagområde for perioden 2011–2023. Det er betydelige forskjeller mellom fagområdene når det gjelder internasjonalt samarbeid. I 2023 var andelen artikler med medforfattere fra utenlandske institusjoner 69 prosent i realfag og teknologi, mens den var så lav som 20 prosent i humaniora. I medisin og helsefag utgjorde andelen 66 prosent, mens den var 38 prosent i samfunnsvitenskap. Tallene må ses i lys av at det er store forskjeller mellom fagområdene når det gjelder praksis for medforfatterskap og innslaget av forskningssamarbeid generelt. I humaniora er en stor del av publikasjonene forfattet av bare én person, mens denne publikasjonstypen forekommer sjeldent i naturvitenskap, teknologi og medisin.

Figur 6.3a Andel av norske publikasjoner med Internasjonalt samarbeid etter fagområde. 2011–2023.

Kilde: NIFU. Data: Cristin.

Mest bilateralt internasjonalt samarbeid

De internasjonalt samfattede publikasjonene er et resultat av ulike typer samarbeidsprosjekter. Disse varierer fra små bilaterale prosjekter mellom en norsk og en utenlandsk forsker til store multilaterale prosjekter, som involverer et stort antall forskere i en rekke land. Figur 6.3b viser hvordan publikasjonene fordelte seg på ulike typer samarbeidsprosjekter i 2023. Totalt hadde 43 prosent av publikasjonene ikke medforfattere fra institusjoner i andre land, 27 prosent involverte samarbeid med ett annet land (bilateralt samarbeid), 13 prosent med to andre land (trilateralt samarbeid) og 17 prosent med tre eller flere andre land (multilateralt samarbeid). Bilateralt samarbeid står altså for om lag en fjerdedel, men omfanget av multilateralt samarbeid er også betydelig. Multilateralt samarbeid er særlig utbredt i naturvitenskap og medisin, men forekommer knapt i humaniora.

Figur 6.3b Norske publikasjoner etter ulike typer Internasjonalt samarbeid. 2023.

Kilde: NIFU. Data: Cristin.

USA og Storbritannia største samarbeidspartnere

Tabell 6.3a presenterer data over hvilke land som har det mest omfattende samarbeidet med norske forskere totalt og per fagområde. Oversikten er begrenset til det bi- og trilaterale samarbeidet siden dette gir et mer direkte bilde av forsker-til-forskersamarbeidet. Totaltallene vil derimot påvirkes også av de store multilaterale nettverksprosjektene og konsortiene, for eksempel de såkalte «CERN-publikasjonene».

Det er forskere fra USA som har det hyppigste publikasjonssamarbeidet med norske forskere totalt sett. Dette er ikke unikt for Norge, siden USA lenge har vært verdens største forskningsnasjon (men er nå forbigått av Kina). Statistikken viser at USA hadde en andel på 11 prosent av de norske samarbeidsrelasjonene.

Samarbeidet med Storbritannia og Sverige er også omfattende. For disse landene var andelen henholdsvis 10 og 8 prosent. Det har vært en stor økning i det norsk-kinesiske samarbeidet og Kina er nå Norges fjerde viktigste samarbeidsnasjon med en andel på 7 prosent totalt. I realfag og teknologi er Kina nå den klart største samarbeidsnasjonen for Norge.

Deretter følger Tyskland, Danmark og Nederland med andeler på mellom 4 og 7 prosent. Av de nordiske landene ser vi at Norge har mye tettere samarbeid med Sverige og Danmark enn med Finland. Norske forskere publiserer sammen med kolleger fra nesten alle verdens land, men i mange tilfeller dreier det seg om svært få publikasjoner. Det er kun noen få land i verden som ikke er involvert i slikt samarbeid i det hele tatt. En komplett oversikt kan finnes i [tabell A.9.2 på nettsiden](#).

Tabell 6.3a. Norges viktigste samarbeidsland (de 20 største), totalt og etter fagområde. Andel av bilaterale og trilaterale samarbeidsrelasjoner. 2023.

Land	Humaniora	Samfunns-vitenskap	Medisin og helsefag	Realfag og teknologi	Total
USA	10,1 %	10,2 %	11,0 %	8,5 %	11,0 %
Storbritannia	11,8 %	11,3 %	11,3 %	6,8 %	9,7 %
Sverige	9,9 %	11,4 %	11,9 %	4,4 %	8,2 %
Kina	2,0 %	2,7 %	2,4 %	12,8 %	7,3 %
Tyskland	9,4 %	7,6 %	5,3 %	7,4 %	6,9 %
Danmark	8,6 %	4,7 %	7,3 %	3,2 %	5,2 %
Nederland	5,9 %	4,3 %	3,3 %	3,1 %	3,7 %
Italia	2,4 %	3,4 %	2,8 %	3,7 %	3,0 %
Frankrike	3,3 %	1,9 %	1,9 %	3,3 %	3,0 %
Finland	4,2 %	5,0 %	3,4 %	1,8 %	2,9 %
Canada	0,7 %	2,9 %	3,8 %	2,4 %	2,9 %
Australia	2,9 %	2,8 %	4,7 %	1,6 %	2,8 %
Spania	4,8 %	2,4 %	3,1 %	2,5 %	2,8 %

India	0,0 %	1,0 %	2,0 %	5,5 %	2,6 %
Sveits	1,8 %	2,2 %	1,5 %	1,8 %	1,8 %
Polen	2,2 %	0,9 %	1,6 %	2,3 %	1,5 %
Brasil	0,4 %	0,8 %	1,8 %	1,7 %	1,3 %
Østerrike	1,3 %	1,0 %	1,8 %	1,3 %	1,3 %
Belgia	1,1 %	1,8 %	0,7 %	0,9 %	1,3 %
Russland	0,7 %	0,5 %	0,6 %	1,2 %	1,2 %

Kilde: NIFU. Data: Cristin.

Store forskjeller mellom fag

Andelen internasjonalt samarbeid per fagområde ble vist i figur 6.3b. Også på disiplinnivå er det betydelige forskjeller. Dette fremgår av figur 6.3c. I humaniora er for eksempel omfanget av internasjonalt samarbeid gjennom medforfatterskap 37 prosent i medier og kommunikasjon, mens det bare er på 13 prosent i teologi og religionsvitenskap. I samfunnsvitenskap varierer andelen fra 58 prosent i økonomisk-administrative fag til 18 prosent i rettsvitenskap. I medisin og helsefag ligger biomedisin og to klinisk-medisinske disipliner på mellom 72 og 76 prosent internasjonalt samforfatterskap. I naturvitenskap er det geovitenskap og tverrfaglig naturvitenskap og medisin som har høyest andel. Her har hele 78 prosent, eller fire av fem publikasjoner, også medforfattere fra utenlandske institusjoner. IKT ligger lavest med 56 prosent.

Figur 6.3c Publikasjoner med internasjonalt samarbeid etter fagfelt og dleiplin, 2023¹

¹ Bare de seks største fagfeltene i hvert fagområde (målt i antall publikasjoner) er vist i figuren.

Kilde: NIFU. Data: Cristin.

Stor variasjon i omfang av internasjonalt samarbeid

Tall på institusjons- og instituttnivå viser at det er betydelige forskjeller i graden av internasjonalt samarbeid målt gjennom samforfatterskap. Av de største universitetene er det Universitetet i Bergen som har høyest andel publikasjoner med internasjonalt samarbeid i 2023 (60 prosent). De tre andre opprinnelige breddeuniversitetene har andeler på 54–59 prosent, se tabell 6.3c. Til sammenligning var den nasjonale totalen 57 prosent i 2023.

Av øvrige læresteder vist i tabellen er det Norges idrettshøgskole som har høyest innslag av internasjonalt samarbeid i sine publikasjoner, med en andel på 69 prosent. Andelen er også høy for Norges miljø- og biovitenskapelige universitet, med 63 prosent. Av de øvrige institusjonene vist i tabellen, er andelen lavest ved VID vitenskapelige høgskole (25 prosent).

Instituttene heterogene

Instituttsektoren har samlet sett en profil med et litt høyere innslag av internasjonalt samarbeid enn universitets- og høgskolesektoren. Noen institutter, spesielt Norsk institutt for bioøkonomi har et betydelig omfang av internasjonalt forskningssamarbeid (74 prosent).

Mindre forskjeller mellom helseforetakene

Ved universitetssykehusene og øvrige helseforetak er det mindre forskjeller mellom institusjonene enn tilfellet er for universiteter og høgskoler. Av institusjonene vist i tabell 6.3c er andelen høyest for Oslo universitetssykehus og Stavanger universitetssykehus, henholdsvis 63 og 60 prosent, mens de øvrige i vist i tabellen ligger mellom 51 og 58 prosent.

Fagprofilen påvirker samarbeidet

Det er grunn til å presisere at graden av internasjonalt samarbeid vil være påvirket av fagprofilen til institusjonene og instituttene. Et stort innslag av humaniora og samfunnsvitenskap vil gjerne gi lavere forholdstall, siden innslaget av slikt samarbeid generelt er mindre i disse fagområdene. Dette er en viktig forklaring på de institusjonsvise forskjellene.

I tabell 6.3c inngår også en indikator for relativ samarbeidsindeks. Det er en indeks som er et uttrykk for om institusjonen/instituttet har mer eller mindre internasjonalt samarbeid enn det som er gjennomsnittet i Norge (som er normalisert til 100). I beregningen tas det hensyn til fagprofilene. Andelen internasjonalt samarbeid for Høgskolen i Innlandet er for eksempel ikke høyere enn 50 prosent, men dette er omtrent som «forventet» ut fra fagprofilen til institusjonen (indeks 103). Målt på denne måten kommer Handelshøyskolen BI ut med aller høyest indeksverdi (124), fulgt av Norges idrettshøgskole og Folkehelseinstituttet (begge 120).

Tabell 6.3c Internasjonalt samarbeid etter institusjon/institutt. Totalt antall publikasjoner, andel med internasjonalt samarbeid og relativ samarbeidsindeks, 2023.¹

Institusjon/institutt		Totalt antall publikasjoner	Andel med internasjonalt samarbeid	Relativ samarbeids-indeks (fagfeltjustert) ²
UoH-sektor	Universitetet i Oslo	6692	59 %	106
	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet	5893	54 %	99
	Universitetet i Bergen	3434	60 %	109
	UiT Norges arktiske universitet	2271	58 %	106
	OsloMet - storbyuniversitetet	1491	39 %	87
	Universitetet i Stavanger	1434	51 %	103
	Universitetet i Agder	1144	52 %	108
	Universitetet i Sørøst-Norge	1135	44 %	84
	Norges miljø- og biovitenskapelige universitet	983	63 %	107
	Høgskulen på Vestlandet	972	49 %	94
	Nord universitet	791	52 %	111
	Høgskolen i Innlandet	743	50 %	103
	Handelshøyskolen BI	409	58 %	124
	Høgskolen i Østfold	381	46 %	114
VID vitenskapelige høgskole	VID vitenskapelige høgskole	315	25 %	67
	Norges idrettshøgskole	261	69 %	120
	Høyskolen Kristiania	237	46 %	87
	Norges Handelshøyskole	200	55 %	112

Institutt-sektor	Folkehelseinstituttet	931	69 %	120
	SINTEF AS	734	43 %	75
	NORCE Norwegian Research Centre AS	515	61 %	102
	Havforskningsinstituttet	366	64 %	95
	Norsk institutt for bioøkonomi	349	74 %	115
	Norsk institutt for naturforskning	306	67 %	105
	SINTEF Energi AS	251	41 %	73
	SINTEF Ocean	226	47 %	79
	Norges Geotekniske Institutt	201	74 %	114
Helse-foretak	Oslo universitetssykehus HF	2274	63 %	102
	Helse Bergen HF - Haukeland universitetssykehus	866	58 %	96
	St. Olavs Hospital HF	611	52 %	88
	Akershus universitetssykehus HF	401	54 %	91
	Universitetssykehuset Nord-Norge HF	368	51 %	86
	Helse Stavanger HF - Stavanger universitetssjukehus	357	60 %	102

¹ Bare institusjoner/institutter med flere enn 200 publikasjoner i 2023 er inkludert i oversikten.

² Indikatoren er justert for institusjonens/instituttets relative fagprofil (antall publikasjoner) hvor referanseverdien er det nasjonale gjennomsnittet med internasjonalt samarbeid i fagene (=100).

Kilde: NIFU. Data: Cristin.

Nasjonalt samarbeid

I tillegg til det internasjonale samarbeidet foregår det også et betydelig nasjonalt samarbeid innenfor forskning. Dette kan omfatte samarbeid mellom personer ved samme institutt, mellom personer ved forskjellige institutter ved samme institusjon og mellom personer ved forskjellige institusjoner i Norge. Også denne typen samarbeid kan belyses gjennom bibliometriske indikatorer.

I dette delkapitlet analyseres *eksternt nasjonalt samarbeid*, det vil si samarbeid hvor det er forfattere tilknyttet ulike norske institusjoner, institutter (i instituttsektoren), organisasjoner eller bedrifter. Sampublisering som foregår for eksempel mellom forskere tilknyttet to universitetsinstitutter ved samme lærested, regnes da ikke som nasjonalt samarbeid i denne sammenheng. I analysen har vi ikke sett på antall samarbeidsinstitusjoner, så vi har ikke skilt på om samarbeidet er mellom to eller flere norske institusjoner.

Mens 57 prosent av alle norske publikasjoner involverte samarbeid med utenlandske institusjoner i 2023 (se delkapitlet om internasjonalt samarbeid), var kun 30 prosent av publikasjonene skrevet i samarbeid mellom forskere ved to eller flere norske institusjoner.

Mest nasjonalt samarbeid innenfor medisin og helsefag

Det er store forskjeller mellom fagområdene når det kommer til graden av nasjonalt samarbeid. Figur 6.3d viser andel av publikasjonene som er skrevet av forskere i samarbeid mellom flere institusjoner etter fagområder. Det er mest nasjonalt samarbeid innenfor medisin og helsefag, hvor i overkant halvparten av publikasjonene involverer slikt samarbeid (55 prosent). Lavest andel samarbeid er det innenfor humaniora, hvor 11 prosent av publikasjonene har forfattere tilknyttet ulike norske institusjoner. Innenfor samfunnsvitenskapelige fag samarbeides det dobbelt så hyppig som i humaniora, andelen er 20 prosent. I naturvitenskap og teknologi ligger tallet litt høyere (24 prosent).

Som forklart i delkapitlet om internasjonalt samarbeid, må disse forskjellene ses i lys av at publiseringsmønstrene i fagområdene er forskjellige, blant annet ved at flesteparten av publikasjonene innenfor humaniora skrives av kun én forfatter, mens de i andre fagområder oftest har én eller flere andre medforfattere. Dette er forhold som også vil påvirke det nasjonale samarbeidsmønsteret som fremkommer gjennom bibliometriske analyser.

Den høye andelen for medisin og helsefag reflekterer den tette koblingen spesielt mellom de medisinske fakultetene og de tilknyttede universitetssykehusene, hvor en stor del av publikasjonene har medforfattere både fra universitetet og universitetssykehuset. Videre er «delte» stillinger utbredt, for eksempel ved at en overlege ved universitetssykehuset er professor II ved universitetet. Om begge institusjonene føres opp som forfatteradresse, vil dette registreres som eksternt samarbeid i analysen.

Figuren viser også tall for 2014 slik at det er mulig å vurdere utviklingen den siste 10-årsperioden. Her ser vi at det er små forskjeller. I motsetning til trenden for det internasjonale samarbeidet i norsk forskning, ser vi knapt noen økning i det eksterne nasjonale samarbeidet totalt. På fagområdenivå ses det likevel en liten økning i samarbeidet i humaniora, samfunnsvitenskap og medisin og helse, mens det er en liten nedgang i realfag og teknologi. I humaniora er økningen på 6 prosentpoeng (fra 5 til 11 prosent), og dette utgjør mer enn en fordobling sammenlignet med 2014. Det er kanskje den mest bemerkelsesverdige endringen i løpet av perioden; for i humaniora er det fortsatt mest vanlig at publikasjonene bare har én forfatter.

Figur 6.3d Andel publikasjoner med nasjonalt institusjonelt samarbeid etter fagområder, 2014 og 2023.

Kilde: NIFU Data: CRISTin

Tverrsektorielt samarbeid varierer mellom fag

Figur 6.3e illustrerer tverrsektorielt samarbeid per fagområde. Den tar utgangspunkt i publisering i 2023 fordelt på universitets- og høyskolesektoren, instituttsektoren, helsesektoren (helseforetak), næringslivet, offentlig sektor (for eksempel direktorater og kommuner) samt organisasjoner og ideelle stiftelser (for eksempel Kreftforeningen).

I illustrasjonen er størrelsen på sirklene et mål på antall samarbeidspublikasjoner, mens tykkelsen på linjene mellom sirklene viser omfanget av samarbeidet mellom de ulike sektorene innen hvert fagområde. Det sterkeste samarbeidet finner vi, som forventet, mellom universitets- og høyskolesektoren og instituttsektoren. Innenfor realfag og teknologi samt humaniora står dette for 52 prosent av de nasjonale samarbeidsrelasjonene, mens andelen er 50 prosent i samfunnsvitenskap. I medisin er imidlertid slikt samarbeid mye mindre utbredt (15 prosent), her er det samarbeid mellom universitets- og høyskolesektoren og helsesektoren som dominerer med en andel på 60 prosent av de nasjonale samarbeidsrelasjonene.

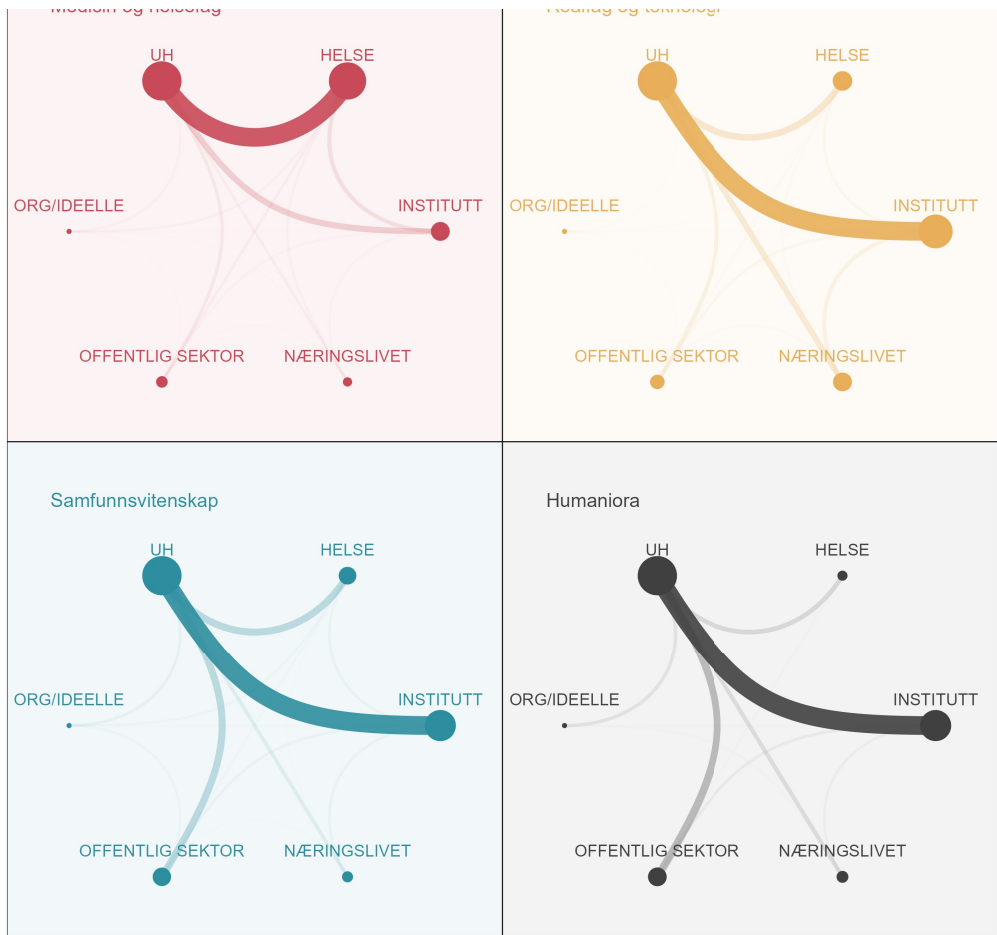
Samarbeid med næringslivet forekommer først og fremst i realfag og teknologi. Mest omfattende er samarbeid med universitets- og høyskolesektoren med en andel på 12 prosent av de nasjonale samarbeidsrelasjonene.

I samfunnsvitenskap og humaniora er det også et relativt stort innslag av samarbeid med offentlig sektor. Samarbeid mellom universitets- og høyskolesektoren og offentlig sektor står for henholdsvis 16 og 18 prosent av samarbeidsrelasjonene.

Det er viktig å merke seg at figuren kun viser samarbeid som resulterer i felles vitenskapelige publikasjoner med medforfattere fra de ulike sektorene. Det kan være betydelig samarbeid mellom sektorene uten at det reflekteres i slikt samforfatterskap.

Figur 6.3e Grafisk illustrasjon av forekningsamarbeid mellom ulike norske samfunnssektorer etter fagområde, 2023

Kilde: NIFU Data: CRISTin

Stor variasjon i den nasjonale samarbeidsprofilen

På institusjons- og instituttnivå er det betydelige forskjeller i graden av nasjonalt samarbeid målt gjennom samforfatterskap. Tabell 6.3d viser hvordan de ulike forskningsorganisasjonene samarbeider sektorielt i Norge. For eksempel ser vi at 26 prosent av Universitetet i Oslo sine publikasjoner hadde samarbeid med andre norske universiteter og høyskoler og 13 prosent med institutter i instituttsektoren. I disse beregningene vil publikasjoner som har medforfattere fra flere ulike sektorer telles flere ganger.

Tabellen viser at NTNU er den organisasjonen som har minst publiseringssamarbeid med andre norske læresteder, relativt sett. Her er andelen er 19 prosent. I motsatt ende av skalaen finner vi VID vitenskapelig høyskole med 51 prosent. Her kan det bemerkes at for en stor organisasjon som NTNU vil det kunne være større muligheter for internt institusjonelt samarbeid enn tilfellet vil være ved mindre institusjoner. Dette kan forklare noe av variasjonen vi ser i tallene som bare omfatter eksternt nasjonalt samarbeid. Videre vil samarbeidsnivået påvirkes av fagprofilen til institusjonene, jf. figur 6.3d.

For mange enheter i institutt- og helsesektoren er andelen enda høyere. For helseforetakene vist i tabellen ser vi at nesten alle, rundt 90 prosent av publikasjonene, involverer samarbeid med et eller flere universiteter eller høyskoler. Dette har sammenheng med den sterke koblingen mellom helseforetakene og universitetene, beskrevet over. Bruk av kombinerte stillinger (II-stillinger) vil også ofte føre til publikasjoner som identifiseres som samarbeid i analysen. Dette gjelder også i andre fag og sektorer.

Når det gjelder instituttsektoren, ser vi også høye andeler samarbeid med universitets- og høyskolesektoren. For eksempel har Folkehelseinstituttet 65 prosent av sine publikasjoner med slikt samarbeid, mens Havforskningsinstituttet har 50 prosent av sine publikasjoner sammen med universiteter og høyskoler.

Samarbeidet med andre samfunnssektorer, som næringsliv og offentlig sektor, er mer begrenset. Unntakene er enkelte institutter som SINTEF og Norsk institutt for naturforskning, som har relativt mye samarbeid med henholdsvis næringslivet og offentlig sektor.

Tabell 6.3d Nasjonalt samarbeid etter institusjon/institutt. Andel av publikasjonene med samarbeid med ulike sektorer. 2023.¹

Institusjon/institutt		Sektor					
		UoH	Institutt	Helse	Nærings-liv	Offentlig sektor	Org/ Ideelle
UoH-sektor	Universitetet i Oslo	26 %	13 %	31 %	2 %	3 %	1 %
	Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet	19 %	15 %	14 %	3 %	3 %	0 %
	Universitetet i Bergen	32 %	15 %	26 %	3 %	2 %	0 %
	UiT Norges arktiske universitet	30 %	17 %	20 %	2 %	2 %	1 %
	OsloMet - storbyuniversitetet	43 %	11 %	19 %	2 %	5 %	1 %
	Universitetet i Stavanger	23 %	7 %	12 %	3 %	2 %	1 %
	Universitetet i Agder	24 %	8 %	6 %	2 %	2 %	1 %
	Universitetet i Sørøst-Norge	33 %	7 %	7 %	2 %	2 %	0 %

	Norges miljø- og biovitenskapelige universitet	24 %	26 %	4 %	8 %	5 %	0 %
	Høgskulen på Vestlandet	46 %	8 %	15 %	2 %	5 %	1 %
	Nord universitet	30 %	8 %	8 %	1 %	5 %	0 %
	Høgskolen i Innlandet	33 %	12 %	8 %	2 %	2 %	0 %
	Handelshøyskolen BI	22 %	8 %	2 %	2 %	3 %	0 %
	Høgskolen i Østfold	38 %	10 %	14 %	1 %	2 %	1 %
	VID vitenskapelige høgskole	51 %	5 %	23 %	1 %	3 %	1 %
	Norges idrettshøgskole	46 %	13 %	22 %	2 %	2 %	5 %
	Høgskolen Kristiania	48 %	11 %	7 %	1 %	4 %	0 %
	Norges Handelshøyskole	24 %	15 %	1 %	5 %	2 %	1 %
Institutt-sektor	Folkehelseinstituttet	65 %	9 %	38 %	2 %	4 %	1 %
	SINTEF AS	56 %	12 %	6 %	7 %	3 %	0 %
	NORCE Norwegian Research Centre AS	61 %	19 %	9 %	4 %	3 %	1 %
	Havforskningsinstituttet	50 %	31 %	2 %	5 %	4 %	0 %
	Norsk institutt for bioøkonomi	36 %	15 %	0 %	5 %	3 %	0 %
	Norsk institutt for naturforskning	60 %	30 %	1 %	1 %	8 %	1 %
	SINTEF Energi AS	53 %	15 %	0 %	5 %	0 %	0 %
	SINTEF Ocean	58 %	25 %	0 %	5 %	3 %	2 %
	Norges Geotekniske Institutt	30 %	11 %	0 %	11 %	2 %	0 %
Helse-foretak	Oslo universitetssykehus HF	83 %	11 %	37 %	3 %	3 %	2 %
	Helse Bergen HF - Haukeland universitetssykehus	88 %	12 %	46 %	4 %	4 %	1 %
	St. Olavs Hospital HF	92 %	11 %	50 %	2 %	6 %	1 %
	Akershus universitetssykehus HF	89 %	12 %	65 %	4 %	5 %	2 %
	Universitetssykehuset Nord-Norge HF	91 %	14 %	53 %	1 %	3 %	1 %
	Helse Stavanger HF - Stavanger universitetssjukehus	82 %	12 %	47 %	4 %	3 %	3 %

¹ Bare institusjoner/institutter med flere enn 200 publikasjoner i 2023 er inkludert i oversikten.

Kilde: NIFU Data: CRISStin

Endringer siste ti år

Til tross for at det knapt har vært noen økning i det nasjonale samarbeidet den siste tiårsperioden samlet sett, har likevel flertallet av institusjonene og instituttene en økning i dette samarbeidet når man analyserer det på sektornivå. Dette fremkommer av boksplott-figuren 6.3f som viser hvor mye samarbeidsandelen endret seg fra 2014 til 2023 for enhetene i tabell 6.3d. Her plottes endringer i hver organisasjons samarbeidsrate som punkter i figuren (målt som prosentpoeng).

Samarbeid med universitets- og høyskolesektoren viser den største variasjonen. Noen enheter har en økning i andelen på over 10 prosent, mens andre har hatt en betydelig nedgang, ned mot minus 5 prosent. Instituttsektoren har mindre variasjon enn universiteter og høyskoler, med både positive og negative endringer. Mange enheter har hatt liten endring i samarbeidet med instituttsektoren fra 2014 til 2023, men det er også en del med betydelige økninger. Helsesektoren har en relativt konsentrert fordeling, der de fleste endringer ligger mellom 0 og 5 prosentpoeng. Næringslivet viser relativt liten variasjon i endringene, der de fleste institusjonene har hatt små endringer. Det samme gjelder offentlig sektor. Dette viser at samarbeidet med offentlig sektor har vært ganske stabilt for de fleste enhetene fra 2014 til 2023. For begge disse sektorene er omfanget av samarbeidet generelt lavt, jf. tabell 6.3.d.

Figur 6.3f. Boksplott av endringer i det sektorvise samarbeidet 2014-2023. Endring i andelen (prosentpoeng) for enkeltinstitusjoner/institutter.¹

¹Bare institusjoner/institutter med flere enn 200 publikasjoner i 2023 er inkludert i figuren.

[← Forrige side](#)

[Neste side →](#)

Meldinger ved utskriftstidspunkt 27. juni 2025, kl. 04.31 CEST

Det ble ikke vist noen globale meldinger eller andre viktige meldinger da dette dokumentet ble skrevet ut.